

2. V izpodbijani sodbi je člen 8(1)(b) Uredbe o blagovni znamki Skupnosti napačno uporabljen tudi v delu, v katerem Splošno sodišče pri celostni presoji verjetnosti zmede med znamkami z zelo nizko stopnjo vizualne podobnosti in nizko stopnjo slušne podobnosti ni upoštevalo učinka in pomembnosti pomenske različnosti znakov. V skladu z ustaljeno sodno prakso bi morala pomenska vsebina prijavljene znamke zadostovati za nevtralizacijo zelo nizke stopnje vizualne podobnosti in nizke stopnje slušne podobnosti, ki ju je med prijavljeno znamko in prejšnjo znamko ugotovilo Splošno sodišče.
3. Nazadnje, Splošno sodišče je s tem, da je pri ugotovitvi verjetnosti zmede presojalo obstoj verjetnosti zmede med zadevnimi znaki, ne da bi upoštevalo vse dejavnike, ki se nanašajo na okoliščine zadeve, napačno uporabilo člen 8(1)(b) Uredbe o blagovni znamki Skupnosti. Natančneje, Splošno sodišče ni upoštevalo odločilne okoliščine dejanskega stanja v postopku, in sicer izvora, zgodovine ter geografskega pomena besede, vključene v znamke iz tega postopka, in njene simbolne povezave z blagom, označenim z navedenimi znaki. Splošno sodišče je tako v tem delu tudi izkrivilo dejansko stanje postopka.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti UL L 78, str. 1.

Tožba, vložena 18. julija 2014 – Evropska komisija proti Republiki Avstriji

(Zadeva C-346/14)

(2014/C 361/03)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: E. Manhaeve in G. Wilms, agenta)

Tožena stranka: Republika Avstrija

Predloga tožeče stranke

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da je tožena stranka pri podelitvi dovoljenja za gradnjo hidroelektrarne na Schwarze Sulm kršila obveznosti iz člena 4(3) PDEU v povezavi s členom 288 PDEU s tem, da ni pravilno uporabila določb člena 4(1) Direktive 2000/60/ES ⁽¹⁾ (v nadaljevanju: okvirna direktiva o vodah) v povezavi s členom 4(7) navedene direktive;
- Republiki Avstriji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Avstrija naj bi skušala zaobiti prepoved poslabšanja stanja, ki je kot temeljno načelo okvirne direktive o vodah določeno v členu 4(1) navedene direktive, in s tem naj bi kršila pogoje za oprostitev, ki so določeni v členu 4(7) te direktive.

Ratione temporis veljavnost okvirne direktive o vodah naj bi temeljila na sodni praksi Sodišča, v skladu s katero države članice v času, ko rok za prenos direktive v nacionalno pravo še ni potekel, ne smejo sprejeti določb, ki bi močno ogrozile uresničitev ciljev, določenih z direktivo (člen 4(3) PDEU v povezavi s členom 288 PDEU).

Tožena stranka naj bi se v svoji odločbi sklicevala le na spremenjeno analizo stanja vode reke Schwarzen Sulm. Ta spremenjena razvrstitev („dobro“ stanje voda namesto „zelo dobro“) naj bi bilo v nasprotju s prvotnim načrtom upravljanja. Ugotovitev in ocen, navedenih v načrtu upravljanja, naj ne bi bilo mogoče spremeniti v zadnjem trenutku z *ad hoc* upravno odločbo, sprejeto na podlagi novih meril. Če bi to bilo mogoče, naj bi bilo enostavno obiti bistvene vsebinske določbe okvirne direktive o vodah, kot je prepoved poslabšanja stanja, in pomembne postopkovne določbe, kot je sodelovanje javnosti.

(¹) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike, (UL L 327, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Judecătoria Câmpulung (Romunija) 21. julija 2014 – Maria Bucura proti SC Bancpost SA

(Zadeva C-348/14)

(2014/C 361/04)

Jezik postopka: romunščina

Predložitevno sodišče

Judecătoria Câmpulung

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Maria Bucura

Tožena stranka: SC Bancpost SA

Intervenient: Vasile Ciobanu

Tretja dolžnica: SC Raiffeisen Bank SA

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali mora v skladu z Direktivo 93/13/EGS (¹) nacionalno sodišče, pri katerem je vložen ugovor zoper prisilno izvršbo, ki temelji na kreditni pogodbi v zvezi z izdajo kreditne kartice vrste American Express Gold, v primeru, v katerem je bila prisilna izvršba odredena v nenavzočnosti potrošnika, takoj ko ima na voljo za to potrebne dejanske in pravne elemente, po uradni dolžnosti presoditi tudi nedovoljenost provizij, določenih v zadevni pogodbi: (a) – provizije za izdajo kartice; (b) – provizije za letno vodenje kartice; (c) – provizije za letno vodenje dodatne kartice; (d) – provizije za podaljšanje kartice; (e) – provizije za zamenjavo kartice; (f) – provizije za spremembo PIN-a; (g) – provizije za gotovinski dvig z bankomata in okenc (lastne banke ali drugih bank v Romuniji ali tujini); (h) – provizije za plačilo blaga in/ali storitev trgovcev v tujini ali v Romuniji; (i) – provizije za tiskanje in pošiljanje izpiskov stanja računa; (j) – provizije za vpogled v stanje računa prek bankomata; (k) – provizije za plačilno zamudo; (l) – provizije za prekoračitev kreditnega limita; (m) – provizije za neupravičeno zavrnitev plačila ob upoštevanju, da znesek navedenih provizij v pogodbi ni opredeljen?
2. Ali je navedba letnih obresti z navezovanjem na naslednjo formulo: „Kreditne obresti se izračunajo glede na dnevno stanje računa, razdeljeno po postavkah (plačila, gotovinski dvigi, stroški in provizije), in stopnjo dnevne obrestne mere glede na obdobje izračuna. Obresti se izračunavajo dnevno po naslednji formuli: vsota zmnožkov med zneskom vsake postavke dnevnega stanja računa in veljavno dnevno obrestno mero za posamezen dan; dnevna obrestna mera se izračuna kot količnik med letno obrestno mero in 360 dnevi“ – pri čemer je ta navedba temeljna v okviru Direktive Sveta z dne 22. decembra 1986 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi s potrošniškimi krediti (87/102/EGS), kot je bila spremenjena z Direktivo 98/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998, ki ima podobno besedilo – oblikovana jasno in razumljivo v skladu s členi 3 in 4 Direktive 93/13/EGS?
3. Ali navedba zneska provizij, dolgovanih na podlagi pogodbe, in vključitev vanjo načinov izračuna obresti, brez navedbe zneska, nacionalnemu sodišču dopuščata – v skladu z določbami Direktive Sveta z dne 22. decembra 1986 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi s potrošniškimi krediti (87/102/EGS), kot je bila spremenjena z Direktivo 98/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998, in določbami Direktive Sveta 93/13/EGS – ugotovitev, da se zadevni odobreni kredit zaradi neobstoja takih navedb v potrošniški kreditni pogodbi šteje za oproščen provizij in obresti?